

Ser og Trefindstyvende Møde.

Tirsdagen den 20de Februar 1883 Kl. 1.

Sekretæren, Dømergaard, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter understrevet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.

3. Sage: Da det væsentligste Indhold af, hvad jeg har at sige, er rettet til det ærede Medlem fra Dønsø (Falbe-Hansen), saa vil jeg for mit Vedkommende gjerne frafalde Ordet, hvis jeg saa kunde faae det senere, naar det ærede Medlem er kommet tilstede.

Snel: Jeg beklager, at det er saa overordentlig Lidt, jeg har at sige, at det jo er muligt, at det ærede Medlem fra Dønsø (Falbe-Hansen) ikke kommer tilstede, inden jeg er færdig. Det er nemlig kun nogle ganske faa Bemærkninger, jeg har at gjøre med Hensyn til den Diskussion, der nu er forefalden heri Thinget angaaende denne meget vigtige Sag. Det forekommer mig nemlig, at Sagen efter de Oplysninger, der ere fremkomne, stiller sig saaledes, at Krigsskatloven af 1864, hvad vi jo nu have erfaret af den Minister, som i sin Tid har forelagt den (Monrad), kun var bestemt til at være en ganske foreløbig, midlertidig Lov, som skulde hæves, naar Aarsagerne til, at den var udfkommen, vare bortfaldne. Dette stemmer ogsaa med, hvad et æret Medlem, som dengang var i Regjeringen, en æret Landssthingsmand, oftere har udtalt. Jeg ser altsaa, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgtreds (Winther) og jeg have haft Ret, naar vi i 5 Aar oftere have gjort Forsøg paa at faae denne Lov fra 1864 hævet. Det Standpunkt, hvorpaa vi derefter burde staa ligeoverfor den høitærede Regjering og navnlig ligeoverfor den høitærede Finantsminister, vilde korrekt være det, at vi sagde til ham: Denne Lov af 1864 maa hæves, forinden vi indlade os paa videre Forhandlinger om Toldloven. Det vilde være det formelt rigtige Standpunkt, thi

de Grunde, den høitærede Finantsminister har gjort gjældende for, at den skulde være en integrerende Bestanddel af den egentlige Toldtarif, have jo slet ingen Betydning; disse Grunde ere i og for sig særdeles svage og blive ikke stærkere derved, at de siges med stærk Stemme. Den høitærede Finantsministers Raisonnement er dette: Vi kunde ikke have faaet en høiere Brændevinsafgift, dersom vi ikke havde faaet den midlertidige Lov, men de Herrer ville se, at det slet ikke er noget Raisonnement, thi dersom Loven kun er midlertidig, maa den falde bort, selv om derved sker den Skade, at Brændevinsafgiften bliver mindre, det er Noget, der slet Intet har at sige med Hensyn til denne Sag. Altsaa, i og for sig vilde det være rigtigt, om vi sagde til den høitærede Finantsminister, naar han kommer til os med en Toldlov: Nei, vi indlade os ikke paa nogen som helst Forhandling, førend vi have tabula rasa. Smidlertid skal jeg for mit Vedkommende være villig til at springe over denne Form og være enig med det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgtreds (Tauber), som jo navnlig har gjort sig til Talsmand for den Altskuelse, at det kommer mere an paa Realiteten end Formen, og derfor vil jeg være tilfreds, dersom et til Krigsskattolden svarende Beløb blev reduceret i den almindelige Told. Dette Standpunkt er meget imødekommende, og jeg for mit Vedkommende stiller mig gjerne i denne vigtige Sag paa dette Standpunkt. Ja, jeg vil endog saa gjerne gaa et Skridt videre og gaa med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgtreds (C. Hage), som siger, at selv om vi skulle lægge Noget til og nøies med et Afslag paa 2 Millioner, vilde han dog gjerne være med. Jeg anser nemlig denne Lov for at være af den allerstørste Vigtighed i dobbelt Retning, for det Første i den menige Befolknings Interesse, fordi dog allerede Loven, som den nu foreligger, medfører en betydelig Lettelse med Hensyn til Forbrugs-gjenstande, som jeg allerede tidligere tillod mig at fremhæve, nemlig Lettelser med Hensyn til Petroleum, Ris og Salt, og efter de Ytringer, her ere faldne, vil man maaske nok mod at give en passende Erstatning andesteds kunne faae en fuldkommen Ophævelse af Tolden paa Ost, som jeg for mit Vedkommende lægger megen Vægt paa, paa Kaffe og maaske en Reduktion af Sufferetolden. Har man altsaa Udfigt til at opnaa saadanne Goder for den menige Befolkning, og derhos Loven, som den virkelig er, er saa gunstig for Storindustrien og Handelen, som den er, vilde det efter min Overbevisning være af stor Betydning for hele Samfundet, isald det kunde lykkes os at gennemføre denne Toldreform.